

ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา
ที่ สภม. ๐๐๘ / ๒๕๖๑

เรื่อง เป้าหมายการดำเนินงานของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ปัญหาที่ต้องการให้แก้ไข และคุณลักษณะ
ที่พึงประสงค์ของคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

.....

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ปัญหาที่ต้องการให้คณบดีแก้ไข และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคณบดีรวมทั้งข้อมูลอื่น เพื่อประโยชน์ในการสรรหา คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๑๔ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติ วิธีการสรรหา อำนาจหน้าที่ และการพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่ แทนสภามหาวิทยาลัยบูรพา ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ สภม. ๐๐๘ / ๒๕๖๑ เรื่อง เป้าหมายการดำเนินงานของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ปัญหาที่ต้องการให้แก้ไข และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยบูรพา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยบูรพา

“คณะ” หมายความว่า คณะศิลปกรรมศาสตร์

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหาผู้สมควรดำรงตำแหน่งคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ ในช่วงระยะเวลาของการดำรงตำแหน่ง เป้าหมายทั่วไปในการดำเนินงานของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีดังนี้

โดยที่มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย ดังนั้น คณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นส่วนงานวิชาการ จึงมีหน้าที่ผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการ ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งหน้าที่อื่นตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคณะ โดยต้องสามารถดำเนินการตามแผนของคณะซึ่งสอดคล้องกับแผนและนโยบายของมหาวิทยาลัย ให้บรรลุเป้าหมายที่ท้าทาย มีคุณภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง มีพัฒนาการของผลงานอย่างต่อเนื่อง ผลการดำเนินงานของคณะสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มต่อสังคม รวมทั้งมีระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพและความเป็นธรรมาภิบาลที่ดี ส่งผลให้เกิดความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าของคณะอย่างยั่งยืน

ข้อ ๕ เป้าหมายเฉพาะด้านในการดำเนินงานของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีดังนี้

ก. ด้านการผลิตบัณฑิต

(๑) มีหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน ตอบโจทย์ของประเทศ ซึ่งสามารถสร้างทักษะหลักที่สำคัญ และสามารถแข่งขันได้ ภายใต้ความพร้อมด้านวิชาการและศักยภาพของคณาจารย์ ทั้งนี้หลักสูตรของคณะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา รวมทั้งสามารถรับนิสิตให้เป็นไปตามแผนการรับที่สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบ

(๒) จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพโดยเป็นไปตามมาตรฐานต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด สามารถคงสถานะความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มีการบูรณาการการสอน การวิจัยและการบริการวิชาการเพื่อเพิ่มมูลค่าให้ผู้เรียน มีระบบให้บริการนิสิตและการสนับสนุนการเรียนรู้ของนิสิตซึ่งมีประสิทธิภาพโดยมุ่งเน้นที่นิสิตเป็นศูนย์กลางและมีผลลัพธ์ของความพึงพอใจของนิสิตในระดับมาก บัณฑิตมีคุณภาพตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยและของแต่ละสาขา มีอัตราการสำเร็จการศึกษาภายในกำหนดเวลา การได้งานทำ ความพึงพอใจของบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิตอยู่ในระดับที่มหาวิทยาลัยกำหนด ใช้ระบบการประเมินหลักสูตรที่เอื้อให้เกิดการพัฒนาอย่างจริงจัง โดยผลการประเมินแต่ละช่วงเวลาสะท้อนมาตรฐานคุณภาพและมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง

(๓) คณาจารย์มีจำนวนที่เหมาะสม มีความรู้ความเชี่ยวชาญและผลงานที่สามารถปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ คณาจารย์มีสมรรถนะสูง สามารถดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นเมื่อครบกำหนดเวลา สามารถสร้างผลงานให้เป็นไปตามมาตรฐานภาระงานไม่ต่ำกว่าที่มหาวิทยาลัยกำหนด และมีส่วนช่วยยกระดับมาตรฐานด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยได้ คณาจารย์สามารถสร้างคุณค่าและมูลค่าแก่คณะที่ช่วยให้คณะมีความมั่นคงหรือมีชื่อเสียง

ข. ด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

คณะมีระบบสนับสนุนการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ กำหนดทิศทางการวิจัยที่สอดคล้องกับศาสตร์ของคณะ มีงบประมาณสนับสนุนการวิจัยโดยสัดส่วนงบวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกสูงกว่างบประมาณเงินรายได้จากคณะ โดยเฉพาะหากสามารถสร้างผลงานวิจัยได้โดยไม่ใช้งบประมาณของคณะจะเป็นการดีอย่างยิ่ง มีรายได้จากโครงการวิจัยหลังหักรายจ่ายในสัดส่วนที่สูงเพื่อช่วยสนับสนุนคณะ กรณีใช้งบประมาณของคณะเพื่ออุดหนุนการวิจัยพึงได้ผลงานวิจัยที่มีคุณค่าหรือมีคุณภาพ คณะมีบทความวิจัยที่คุณภาพสูงและตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ คณาจารย์ส่วนใหญ่ได้รับทุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอก และสามารถสร้างผลงานวิจัยที่นำไปสู่การเผยแพร่ การใช้ประโยชน์เชิงประจักษ์ การได้สิทธิและทรัพย์สินทางปัญญาจากผลงานวิจัย คณาจารย์ได้รับรางวัลและการเชิดชูเกียรติจากผลงานวิจัยนวัตกรรมหรือการบริการทางวิชาการ และคณะมีวารสารทางวิชาการระดับคุณภาพ

ค. ด้านการบริการวิชาการ

คณะมีภารกิจประจำในการให้บริการทางวิชาการที่มีลักษณะถาวรอย่างต่อเนื่อง การบริการวิชาการดังกล่าวสามารถสร้างรายได้สุทธิให้แก่คณะ ในอัตราไม่น้อยอย่างสม่ำเสมอ มีผลงานการให้บริการทางวิชาการตามโครงการเฉพาะกิจหรือระยะสั้นที่สามารถสร้างรายได้สุทธิให้แก่คณะ หรือสร้างคุณค่าแก่สังคมเชิงประจักษ์

ง. ด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

คณะพึงมีกิจกรรมหรือโครงการที่สืบสาน อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมตามบริบทของคณะอย่างต่อเนื่อง พึงกำหนดบทบาทเชิงรุกหรือการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมที่ต่อยอดหรือขยายผลไปสู่การสร้างรายได้ การส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือการพัฒนาเชิงพื้นที่ด้วย

จ. ด้านการบริหาร

(๑) คณะมีแผนธุรกิจที่ครอบคลุมการจัดการรายได้ในช่วง ๔ ปีซึ่งจำแนกเป็นรายปีด้วย เป็นแผนที่มีความเป็นไปได้ที่จะส่งผลให้คณะมีความมั่นคงทางการเงิน และมีแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการตามระบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด ที่ดีที่สามารถขับเคลื่อนคณะให้ตอบโจทย์ของประเทศและของมหาวิทยาลัยได้ แผนดังกล่าวพึงเน้นผลสัมฤทธิ์เป็นหลักและต้องมีลักษณะท้าทายด้วย

(๒) คณะมีฐานะการเงินที่มั่นคง มีรายได้ซึ่งมีหลักประกันของความสม่ำเสมอหรือความก้าวหน้าของที่มาของรายได้ รายรับนอกจากค่าธรรมเนียมการศึกษาสูงขึ้น มีรายจ่ายที่คุ้มค่า สมเหตุสมผลและไม่ฟุ่มเฟือยเกินฐานะ มีรายได้สุทธิเป็นบวก ไม่มีหนี้สินโดยไม่มีเหตุอันสมควร รายรับนอกจากค่าธรรมเนียมการศึกษาสูงขึ้น มีรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพ และการตรวจสอบทางการเงินที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ

(๓) การบริหารและการพัฒนาบุคลากรของคณะ มีจำนวนอัตรากำลังที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของคณะ บุคลากรที่ได้รับการสรรหามีคุณภาพและมีสมรรถนะสูง คณาจารย์มีสัดส่วนคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการไม่น้อยกว่ามาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด คณาจารย์มีคุณสมบัติเข้าข่ายทำหน้าที่อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ คณะมีระบบที่สนับสนุนและเอื้อให้บุคลากรได้รับการพัฒนาที่สอดคล้องกับภาระหน้าที่ มีกลยุทธ์เชิงรุกเพื่อเพิ่มจำนวนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานภาระงานและผลงานทางวิชาการที่มีประสิทธิภาพ นำผลการประเมินผลการปฏิบัติงานไปใช้เพื่อขับเคลื่อนให้คณะเกิดความก้าวหน้า

(๔) ระบบประกันคุณภาพและระบบการประเมิน ผลการประเมินระดับหลักสูตรไม่ต่ำกว่าหรือดีกว่าปีที่ผ่านมา และผลการประเมินคุณภาพระดับคณะผ่านการประเมินและดีกว่าปีที่ผ่านมา

(๕) ระบบการบริหารงานในคณะ คณะไม่ควรแบ่งหน่วยงานหรือหน่วยงานย่อยของคณะมากเกินไป สังกัดของบุคลากรไม่กำหนดให้สังกัดต่ำกว่าสำนักงานคณบดี (เว้นแต่พนักงานสายวิชาการ) หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติทางการบริหารใดที่แตกต่างหรือนอกเหนือจากที่มหาวิทยาลัยกำหนดต้องจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรในลักษณะของประกาศคณะ สร้างหรือสนับสนุนกลไกการมีส่วนร่วมในการบริหารภายในที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ การบริหารคณะและการปฏิบัติงานของคณะต้องสอดคล้องและเป็นไปตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องภายใต้ความมีธรรมาภิบาล คณะต้องเปิดเผยประกาศ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์แนวปฏิบัติที่ส่งผลได้ผลเสียแก่บุคคลภายนอกและบุคลากร รวมทั้งมติหรือรายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ และคณะกรรมการอื่นที่คณะแต่งตั้งโดยให้เข้าถึงได้ผ่านเว็บไซต์ของคณะ (ยกเว้นการประชุมลับหรือเอกสารลับ)

ข้อ ๖ ปัญหาที่ต้องการให้คณบดีแก้ไข

ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามเกณฑ์ CUPT ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ปีการศึกษาล่าสุด (ปีการศึกษา ๒๕๕๙) ในภาพรวม มีระดับคะแนนค่อนข้างต่ำกว่าคณะอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพบัณฑิต ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้เสีย การบริการวิชาการแก่สังคมของคณะ ได้ระดับคะแนนเพียง ๒ (จาก ๗ ระดับ) และการรับและการสำเร็จการศึกษาของนิสิต การดำเนินงานทำของบัณฑิต ผลงานของผู้เรียน คุณสมบัติของอาจารย์ การบริหารจัดการของผู้บริหาร ผลการบริหารและจัดการของผู้บริหารคณะ และบุคลากรได้รับการพัฒนา ได้ระดับคะแนนเพียง ๓ (จาก ๗ ระดับ) ดังนั้น ผู้เสนอพินิจนำตัวบ่งชี้ทุกตัวที่ได้ระดับคะแนนต่ำกว่า ๔ (จาก ๗ ระดับ) มาพิจารณา โดยเสนอแนวทางในการยกระดับผลการประเมินดังกล่าวรายตัวบ่งชี้ พร้อมทั้งกำหนดค่าเป้าหมายที่คาดหวังในแต่ละปีในช่วง ๔ ปี ตั้งแต่ปีการศึกษาถัดจากปีที่เข้าดำรงตำแหน่ง เป็นต้นไป

นอกจากนั้น ให้ผู้เสนอพินิจพิจารณาประเด็นปัญหาหรือโจทย์ ดังต่อไปนี้ โดยเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่เป็นรูปธรรมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ กล่าวคือ

ก. ด้านการจัดการศึกษา

(๑) แนวโน้มจำนวนนิสิตที่ลดลง

(๒) ความทันสมัยของหลักสูตร

(๓) การจัดการเรียนการสอน ให้พิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีผลต่อการเรียนการสอนว่าจะปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนหรือไม่อย่างไร โดยคำนึงถึงนิสิตเป็นศูนย์กลาง สอบทานระบบและกลไกที่ให้บริการนิสิตว่าเพียงพอเหมาะสมและมีคุณภาพแล้วหรือไม่ ครอบคลุม ทั้งห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์ เครื่องมือ (ที่ทันสมัย) ห้องสมุด และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ รวมทั้งการบำรุงรักษา ตลอดจนการทำให้กิจกรรมของนิสิต กำกับดูแลการให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างเหมาะสม อาทิ การจัดทำตารางเรียน พื้นที่การเรียนรู้ของนิสิต

(๔) คณาจารย์ ในภาพรวม ผลงานวิจัยและสร้างสรรค์เมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ค่อนข้างต่ำ และผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพสูงยังมีน้อย พึงยกระดับการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ และเพิ่มคณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการขึ้นไป

ข. ด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และการบริการวิชาการ พึงจัดหรือปรับปรุงระบบกลไกการวิจัยให้เข้มแข็ง ที่จะส่งผลให้คณะมีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และนวัตกรรมระดับคุณภาพเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้คณาจารย์ที่มีศักยภาพสูงสามารถหาแหล่งทุนวิจัยจากภายนอก นำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ คณะสามารถเป็นที่พึ่งของประเทศหรือพื้นที่ได้จากกรวิจัยและการบริการทางวิชาการ เพิ่มการดำเนินการเชิงรุกเพื่อเพิ่มผลงานการบริการวิชาการ

ค. ด้านการบริหาร

(๑) พึงวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ความท้าทายของคณะ ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อนำมากำหนดทิศทางของคณะที่เป็นรูปธรรม

(๒) สถานการณ์การเงินของคณะมีแนวโน้มไม่มั่นคง ควรเพิ่มช่องทางของแหล่งรายได้อื่นนอกจากค่าธรรมเนียมการศึกษา พึงสอบทานและทบทวนว่ารูปแบบการบริหารการเงินที่เป็นอยู่เหมาะสมกับสถานการณ์ของคณะในปัจจุบันหรือไม่ ปรับปรุงการจัดสรรงบประมาณภายในให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โปร่งใส คุ่มค่า คุ่มทุน รวมทั้งต้องเปิดเผยสถานการณ์ทางการเงินและรายรับรายจ่ายของคณะแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ

(๓) ปรับปรุงการบริหารงานในคณะให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน อาทิ กำหนดนโยบายการบริหารคณะด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล จัดระบบการพัฒนาศักยภาพทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ปรับปรุงระบบสนับสนุนให้เข้มแข็งและให้บุคลากรมีทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานซึ่งเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาด้านวิชาการและการวิจัย ควรนำหรือพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นรูปธรรม การปรับปรุงตัวชี้วัดของคณะให้ท้าทายเพื่อขับเคลื่อนคณะ เป็นต้น

อนึ่ง เป้าหมายที่กำหนดตามข้อ ๔ ข้อ ๕ และปัญหาที่ต้องการให้คณะดีแก้ไขตามข้อ ๖ ซึ่งส่วนใหญ่ประมวลจากความเห็นของบุคลากรในคณะ อาจมีความซ้ำซ้อนหรือคล้ายคลึงกัน ผู้เสนออาจรวมเสนอแนวทางการแก้ปัญหาหรือแนวทางการบริหารพร้อมในหัวข้อเดียวกันก็ได้

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการเสนอเอกสารหรือแสดงวิสัยทัศน์ในกระบวนการสรรหาคณบดีจากเป้าหมายทั่วไปตามข้อ ๔ เป้าหมายเฉพาะด้านตามข้อ ๕ และปัญหาที่ต้องการให้คณะดีแก้ไขตามข้อ ๖ การเสนอเอกสารแนวทางการบริหารควรพิจารณาเสนอเพิ่มเติมในประเด็นต่อไปนี้ด้วย ดังนี้

(๑) เสนอแนวทาง/วิธีการเพื่อแก้ปัญหาสำคัญของคณะได้ครอบคลุมหลากหลายมิติอย่างตรงจุด และมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ กรณีคณะที่มีปัญหาด้านสถานะการเงิน ต้องสามารถเสนอแนวทางการปรับปรุงสถานะการเงินที่น่าเชื่อถือ เป็นไปได้ และสามารถพลิกฟื้นสถานะการเงินได้ กรณีการเสนอแนวทางการพัฒนา ควรคำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและข้อจำกัดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

(๒) นำหัวข้อหรือประเด็นเป้าหมายตามที่กำหนดตามข้อ ๔ ถึงข้อ ๖ ไปกำหนด “ตัวบ่งชี้” ที่จะใช้วัดความสำเร็จของเป้าหมายดังกล่าว (โดยให้พิจารณากำหนดได้ตามความเหมาะสม) ซึ่งอาจกำหนดได้ทั้งระดับคณะในภาพรวม และระดับรายเป้าหมายแต่ละเป้าหมาย ตัวบ่งชี้ที่กำหนดดังกล่าวนี้ อาจเป็นตัวบ่งชี้เชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพหรือทั้งสองอย่างก็ได้ ควรเป็นตัวบ่งชี้ที่มีนัยสำคัญและตรงประเด็น สามารถวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ พร้อมทั้งกำหนดค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้มาด้วย ค่าเป้าหมายดังกล่าวควรมีลักษณะที่ทำนายเพื่อให้เกิดพัฒนาการ โดยเสนอข้อมูลเปรียบเทียบกับผลของตัวบ่งชี้ปีที่ผ่านมาหรือปีล่าสุดด้วย กรณีที่ไม่มีผลของตัวบ่งชี้ดังกล่าวหรือไม่สามารถหาผลของค่าเป้าหมายดังกล่าวได้ โปรดระบุ (คุณภาพของการกำหนดตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมายตามข้อนี้ สะท้อนมุมมองและแนวคิดของผู้เสนอด้วย)

อนึ่ง ให้ผู้เสนอสามารถเสนอแนวคิดหรือโครงการใหม่ๆ ที่ทำนาย ซึ่งอาจนอกกรอบปกติที่เป็นประเพณีปฏิบัติ ซึ่งจะส่งผลให้คณะสามารถแก้ปัญหาสำคัญที่เป็นวิกฤตของคณะ หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงการบริหารที่ก้าวกระโดด หรือทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ทำนาย โดยจะขอให้สภามหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยสนับสนุนเป็นพิเศษ ก็ได้ อาทิ การขอสนับสนุนงบประมาณเป็นกรณีพิเศษ การขอยกเว้นกฎระเบียบบางเรื่องเป็นการเฉพาะคราว หรือข้อเสนออื่น หรืออาจให้คำมั่นเพื่อแสดงความรับผิดชอบกรณีที่ไม่สามารถทำให้เกิดผลสำเร็จตามที่แจ้งไว้ ก็ได้

ข้อ ๘ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

คณบดีมีฐานะเป็นผู้นำด้านวิชาการสูงสุดในคณะ มีหน้าที่เกี่ยวกับหลักสูตรและการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งพึงจัดให้ได้อย่างน้อยตามมาตรฐาน สนับสนุนการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ พิจารณากลับกรองการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของคณะ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายกับองค์กรทั้งในและต่างประเทศ เป็นหน้าเป็นตา เป็นศักดิ์ศรีของมหาวิทยาลัยและของประเทศ การบริหารงานของคณบดีส่งผลต่อความเข้มแข็งและความเจริญก้าวหน้าของคณะ นอกจากคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติ วิธีการสรรหา อำนาจหน้าที่ และการพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ ควรมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

ด้านคุณวุฒิและผลงาน ควรมีคุณวุฒิสุงที่สุดในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ของคณะและมีตำแหน่งทางวิชาการ ควรมีผลงานทางวิชาการหรือผลงานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในศาสตร์หรือวิชาชีพซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในวงการศึกษาชั้นนั้น หรืออย่างน้อยในระดับประเทศ และมีผลงานการบริหารเชิงประจักษ์ระดับต่างๆ ที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

ด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล ควรมีบุคลิกที่เหมาะสมทั้งด้านการครองตน ครองคนและครองงาน มีความน่าเชื่อถือ มีความมั่นคงทางอารมณ์ เสียสละ มีภาวะผู้นำ และพึงสามารถนำการเปลี่ยนแปลงให้บังเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ ไม่มีมลทินมัวหมอง หรือความต่างปร้อยหรือปรากฏคุณลักษณะไม่เหมาะสมในเรื่องใดๆ รวมทั้ง ไม่ปรากฏพฤติกรรมของ การแสวงหาประโยชน์ส่วนตนหรือบริวาร การมีผลประโยชน์ทับซ้อน การประพฤติมิชอบ การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ การไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม หรือการมีพฤติกรรมที่หมิ่นเหม่ต่อศีลธรรมอันดี

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี เนื่องจากคณบดีมีสถานะเป็นพนักงานประจำของมหาวิทยาลัยประเภทหนึ่ง ดังนั้น สถานะ สัญญา การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการทำหน้าที่อื่นจึงเป็นไปตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยที่มีอยู่หรือที่จะมีต่อไปในภายหน้า ซึ่งบางกรณีอาจใช้บังคับกับผู้ที่จะดำรงตำแหน่งคณบดี ด้วย แนวปฏิบัติที่ดีบางส่วนในการปฏิบัติหน้าที่คณบดี มีดังนี้

(๑) คณบดีพึงปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งบริหารเต็มเวลา กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยั้งที่ต้องปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการสอนหรือหน้าที่อื่น คณะหรือในมหาวิทยาลัย ต้องกำหนดลักษณะงานที่มีใช่งานบริหารในหน้าที่และสัดส่วนไว้ให้ชัดเจน โดยต้องมีให้ส่งผลกระทบต่อการศึกษาปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งบริหารในกรณีเช่นว่านี้ ให้คณบดีเสนอขอความเห็นชอบจากอธิการบดีกรณีที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอน และหน้าที่อื่นที่มีใช้หน้าที่โดยตรงรวมทั้งหน้าที่ที่มีลักษณะประจำภายนอกมหาวิทยาลัย

(๒) การพิจารณาและการตัดสินใจสั่งการของคณบดี ทั้งในฐานะตัวบุคคลหรือในรูปคณะกรรมการ มักจะไปสู่การพิจารณาและออกคำสั่งทางปกครอง คณบดีและผู้บริหารในคณะเป็นผู้ใช้อำนาจและในขณะที่เดียวกันก็ได้รับผลของพิจารณาและการใช้อำนาจดังกล่าวทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงบุคคลอื่น การปฏิบัติหน้าที่ของคณบดีและผู้บริหารคณะจึงต้องคำนึงถึง การมีส่วนร่วมได้ส่วนเสียทั้งทางตรงและทางอ้อมในเรื่องที่พิจารณา ความเป็นกลาง การไม่เลือกปฏิบัติ หรือความไม่เหมาะสมประการอื่น ทั้งนี้คณบดีพึงศึกษาการปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงมาตรา ๑๓ และมาตราที่เกี่ยวข้อง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(รองศาสตราจารย์อานนท์ เทียงตรง)

ประธานกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยบูรพา